

DOPRAVNÁ NEHODA AKO „DARČEK“ K NARODENINÁM

PRÍBEH SIMONKY A JEJ ZRÁŽKY S AUTOM

Simonka je veľmi milá, zhovorčivá a vtipná mladá slečna. Od malička miluje zvieratá a špeciálne má rada kone, čomu by sa chcela venovať aj v budúcnosti. Má však aj svoje pracovné plány. V septembri 2023 začala študovať na strednej škole marketingovú komunikáciu v Bratislave.

„Zazvonil mi telefón a babka mi oznámila, že Simonku zrazilo auto,“ spomína mama.

ČO SA VLASTNE STALO?

V spomínaný deň narodenín a blížiac sa oslavy sa Simonka tešila na oslavu, išla si len domov zložiť veci a ponáhľala sa na autobus. Keď kráčala domov, po ceste prešla jedným priechodom, druhým a na konci tretieho priechodu ju zrazilo auto. Keďže auto šlo veľkou rýchlosťou, Simonku odhodilo a zostala ležať na zemi.

„Maminka, ja som sa pozerala cez cestu, boli jej prvé slová po stretnutí s mamínou.“

Simonka bola našťastie pri vedomí a spomína si, ako jej všetci okolo pomáhali a upokojovali ju. Bola veľmi statočná, pretože popri šoku dokázala s pomocou pani nablízku kontaktovať babku, keďže mama bola mimo mesta. K nehode hneď pribehla babka Simonky, ktorá bola veľmi vystrašená a za krátku chvíľu prišla aj sanitka.

„Neuvědomovala som si čo sa vlastne deje, lebo som bola v šoku.“ spomína Simonka.

AKO TO PREBIEHALO V NEMOCNICI?

Po príchode, vstupných vyšetreniach a röntgenoch ju okamžite hospitalizovali. Mala otvorenú zlomeninu nohy, otras mozgu a odreniny na celom tele. Simonku čakala jedna z jej prvých operácií a začala sa záchrana jej nohy. Tesne pred operáciou Simonku v nemocnici podporovali mama a babka. Posledné, na čo si spomína, je to, ako ju uspali. Simonka v nemocnici strávila presne 33 dní a spolu absolvovala tri operácie.

Bol september 2021 a blížil sa deň jej narodenín. Tak ako všetci v jej veku, aj ona chcela svoje štrnásťte narodeniny osláviť spolu s kamarátkami. Veľmi sa na to tešila. Simonka na tento deň svojich narodenín nikdy nezabudne. Prečo a čo sa stalo? Celý príbeh nám porozprávala sama Simonka spolu s mamínou.

Hovorila, že celý personál počas jej hospitalizácie bol veľmi príjemný. Najviac je vďačná MUDr. Renému Jágerovi, ktorého zásluhou Simonka neprišla nohu.

„Pán doktor Jáger je skvelý doktor a človek. Veľmi mi pomohol a keby tu nie je, ja ani neviem, či by som nohu mala. Je to ten najlepší doktor. Za všetko mu ďakujem a budem mu do konca života vďačná,“ s pokorou a vďakou dodáva Simonka.

Jej zdravotný stav bol vážny a vyžadoval osobitnú starostlivosť, nakoľko sa nedokázala samostatne pohybovať. Simonka si veľmi chválila pani učiteľky, ktoré sa im snažili spraviť program a vymýšľali aktivity, aby sa v nemocnici nenudili.

AKO SA K CELEJ SITUÁCIÍ POSTAVIL VODIČ?

Mamina nám prezradila, že sa vodič, ktorý Simonku zrazil, sa zachoval veľmi dobre, uznal svoju vinu a snažil sa celej rodine pomôcť. Vodič pomohol zabezpečiť Simon-

ke vozík a z jeho strany prišla pomoc aj pri jej vození na rehabilitácie. Snažil sa pomôcť, kde vedel a mohol.

AKÝ BOL NÁVRAT DOMOV?

Po návrate domov bola veľkou pomocou a podporou babka. Pohyb Simonky bol obmedzený, len s pomocou bariel. Nedokázala na nohu dosťuľpiť. Ako sama spomína, jej pohyb bol len poskakovanie na jednej nohe. Simonku veľmi motivoval už spomínaný lekár MUDr. René Jáger, ktorý sa ju snažil svojou prítomnosťou a dohovaraním posúvať stále dopredu. Táto cesta bola pre ňu naozaj náročná. A ako sa nám sama priznala, keby nebolo jeho, tak sa na nohy tak skoro nepostaví. Počas domácej liečby Simonka rehabilitovala skoro tri mesiace.

„Musela som sa učiť znovu chodiť“, povedala.

Simonka sa postupne vrátila do bežných aktivít a začala opäť navštevovať školu. Všetci boli veľmi milí a ústretoví, nakoľko vynachala takmer celý polrok. S pomocou učiteľov sa jej podarilo všetko dobehnúť.

Dva roky po nehode, Simonka podstúpila poslednú operáciu, kedy jej vybrali z nohy „titány“, čo spôsobilo ďalšie obmedzenie v chôdzi a boli potrebné ďalšie rehabilitácie. Rehabilituje až do súčasnosti.

Veľké gesto pre mačku od Simonky

Popri rozhovore nám Simonka prezradila jeden krásny príbeh, ktorý nepriamo súvisel práve s jej nehodou. Simonka dostala po úraze určitú časť peňazí. Doma si

zaobstarali mačku Jessy. O tri mesiace mačka veľmi ochorela. Po vyšetreniach jej určili diagnózu „mačací koronavírus.“ Toto ochorenie nie je na Slovensku známe a pre mačku nemali vakcínu. Tie vedeli zabezpečiť až v susednom Česku. Cena za vakcínu bola vysoká a tak sa Simonka dostala do situácie, kedy začala premýšľať, či mačku zachráni alebo ju nechá zomrieť. Život mačky mala v rukách práve Simonka. Napriek tomu, že ju všetci od toho odhovárali, Simonka sa to rozhodla risknúť a darovať mačke život.

„Keď mne pomohli lekári, ja takto pomôžem mačke a darujem jej život, aby bola zdravá.“

Nakoniec sa to oplatlilo, lebo ako hovorí Simonka: „Je to veľká a pobláznená parťáčka“. Vníma, že mačka je za to vďačná. Neľutuje to, že jej pomohla. Je naozaj rada, že mačku má a s úsmevom tvrdí, že jej veľkou spoločníčkou.

„Ja sa cítim lepšie, že som niekomu pomohla.“

